

“Mensen klaren op als ik er ben”

Oostende Het is niet altijd gemakkelijk om mantelzorger te zijn. Daarom heeft de CM Oppas aan Huis in het leven geroepen. Vrijwilligers gaan langs bij zorgbehoevende personen, waardoor hun mantelzorger even een moment voor zichzelf hebben. Roland Van Eeghem is een van die vrijwilligers: “Je moet sociaal geëngageerd zijn om dit te doen.”

Door Gillian Lowyck (artikel verschenen in de krant van West-Vlaanderen ‘editie Zeewacht’)

Oppas aan Huis is een dienst van de CM, waarbij mantelzorgers een beroep kunnen doen op vrijwilligers. Zo kunnen ze zelf even de deur uit. Hilaire Maertens (76) - oprichter van de bekende Oostendse meubelzaak De Olifant - heeft Parkinsonisme. Dat is een ziekte waarbij de symptomen lijken op die van Parkinson. De vrouw van Hilaire, Christiane Vanlerberghe, heeft de zorg op zich genomen.

Zacht praten

Elke week komt vrijwilliger Roland Van Eeghem (71) langs. Voor zijn pensioen verzorgde Roland trainingen voor bedrijfsleiders en reisde zo de wereld rond. Sinds enkele jaren woont hij in Oostende. “Toen ik naar Oostende verhuisde, moest ik alles voor mijn verzekeringen in orde brengen. Ik kwam zo in contact met de directeur van CM Oostende, An Casteleyn”, zegt Roland. “Ik vertelde haar dat ik alleen was in Oostende en op zoek was naar sociaal contact. Zo hoorde ik over de oppasdienst.”

“Ik ben zeven jaar geleden van start gegaan als vrijwilliger”, vervolgt hij. “Nu ga ik langs bij twee mensen. Hier, bij Hilaire, ben ik twee keer per week drie uur. Bij het ander adres is het één keer drie uur. Zo ben ik dus drie namiddagen per week bezig. Ik heb al van alles gedaan en veel soorten ziektes meegemaakt; veel mensen met artrose, waarbij ik dan help met eten geven, maar ook veel Parkinson en Alzheimer. Het schijnt dat ik goed overeen kom met hen”, glimlacht Roland.

“Ja, je bent zacht in je praten”, pikt Christiane in. “Want het is niet gemakkelijk voor Hilaire om iemand te vinden waarmee het klikt. Maar met Roland ging dat eigenlijk direct goed.”

“Wat ik hier meestal doe? Eerst en vooral goedendag zeggen en vragen hoe het gaat”, lacht Roland. “Voor de rest help ik waar ik kan. Of eens in de winkel gaan wandelen, in de zomer buiten zitten...” Christiane vertelt: “Hilaire kan eigenlijk niet meer alleen zijn. Daarom besloten we om van de oppasdienst gebruik te maken. Als Roland komt doe ik dan mijn boodschappen, ga eens naar vriendinnen, naar de markt...”

Het is de eerste keer dat Roland vrijwilligerswerk doet. “Je moet sociaal geëngageerd zijn om dit te doen. Vanwaar dat engagement komt? Ik ben al altijd met mensen bezig. En ik kan moeilijk tegen de vier muren praten. Dat gaat wel, maar je krijgt geen antwoord hé (*lacht*). Ik kan van alles doen in Oostende, maar ik wil iets nuttig doen. Let op, ik heb ook veel hobby's hoor. Ik kan mij de hele dag bezighouden met schilderen, schrijven. Maar er hapert dan iets.”

“Anderhalf jaar geleden heb ik een pauze genomen van mijn vrijwilligerswerk. In een korte tijd was ik drie mensen verloren. Na een tijdje ben je gehecht aan die mensen dus dat was zwaar voor mij.”

Bloem

“Vrijwilligerswerk, het zit in je of niet”, vervolgt hij. “Er zijn mensen die dat niet kunnen, die zeggen dat er te veel miserie is. Maar zo zie ik dat niet. Voor mij is het net omgekeerd. Ik heb lang in het zuiden gewoond; onder andere op de Canarische Eilanden. Daar was het de gewoonte dat iedereen elkaar hielp. Toen ik weer naar België kwam, was dat een deksel dat ik op mijn neus kreeg. De meeste voldoening haal ik uit het feit dat ik de mensen content kan maken. Dat ze zich goed voelen. Het gebeurt soms dat mensen die dement zijn, helemaal opklaren als ik er ben. Als een bloem die opengaat. En als ik weg ga, gaat die bloem weer dicht.”